

* *Waarom bent u in de media gestapt?*

Mijn toenmalige vriendin was het beu dat ik op haar kosten leefde. Ze schreef achter mijn rug om een sollicitatiebriefje naar de BRT. Dat bleek zozeer aan te slaan, dat ik mocht beginnen. Eigenlijk zou zij nu hier moeten werken.

* *Welke kranten en weekbladen werden er bij u thuis gelezen?*

Vader las de vrouwenbladen die moeder in huis haalde. Het Rijk der Vrouw, Libelle Rosita, later de Flair. Op ongeveer elke pagina tekende of schreef hij zijn commentaar. Daar hield hij zich graag schuil, in de kantlijn van een bladspiegel. Een veilig plekje om zijn ergernissen of invallen op bot te vieren. Grappig vaak. Bij een foto van een domme babe die zich heeft laten fotograferen tussen veel boeken in een bibliotheek, liet hij een ballonnetje uit haar mond komen met daarin de tekst: verdwaald!

* *Welke kranten en weekbladen leest u nu?*

Als ik 's morgens op kantoor kom, heb ik in de trein De Morgen en De Standaard min of meer uitgespeld. Het Laatste Nieuws neem ik door voor de mooie verhalen. In het weekend veel Nederlandse opiniebladen en The New York Times on line. Geweldige *stories*. En voorts is er werkelijk niets veilig onder mijn handen. Ik ben leesziek. Zelfs de kleinste lettertjes op de doos Cornflakes bij het ontbijt moeten er aan geloven.

* *Wat was uw eerste wapenfeit in de media?*

Op de lokale radio Reflex in Mechelen hadden we een liveshow met publiek. Het Klapgat. Onze allereerste gast was de schrijver Jos Vandelloo. Zijn hele oeuvre lag opgestapeld voor ons. Ik was een aanstellerig broekje, nam een meetlint en zei: 'Meneer Vandelloo, 1meter 60 cm boeken en geen woord literatuur. Hoe doet u dat?' Hij is blijven zitten. Aardige man.

* *Hoe zou u uw job zelf omschrijven?*

Een stiel als een andere. Maar een verdomde mooie.

* *Wat is uw beste herinnering?*

Mijn jaren op televisie bij Kilimanjaro, een beetje baldadige Ketnet avant la lettre. Ik moest er een kennel ambitieuze jonge honden uit elkaar houden. Heerlijke tijd. We lieten – weliswaar in een flou artistique – masturberende jongens zien of gingen naar meisjes die verliefd waren op hun leraar. Na enkele seizoenen moest ik bij de baas komen. 'Wordt het eens geen tijd om jouw seksboetiek te sluiten?' vroeg hij mij. En het was afgelopen.

* *Wat is uw slechtste ervaring?*

Verdrongen.

* *Waar hebt u er een zootje van gemaakt?*

Mijn carrièreplanning. Die is er niet.

* *Wat is het eerste mediakanaal dat u 's ochtends raadpleegt?*

Radio, toch. Eén druk op de knop, en je zit middenin de wereld. Eén druk, en de wereld valt weer stil.

* *Wanneer bent u nieuwe media gaan gebruiken?*

In de zomer van 1994 had ik mijn eerste emailadres. Maar daar kon ik toen verder weinig mee. Er was nauwelijks iemand om mee te mailen. Nogal eenzaam. Op hectische dagen, als ze bij tientallen tegelijk komen binnengevlogen, heb ik heimwee naar dat eerste jaar.

* *Welke nieuwe media gebruikt u en waarom?*

De Film&Animation categorie van YouTube laat soms parels zien. Ik ben een blogger. Maar niet van het fanatieke soort. Eigenlijk heb ik een website met een blogboek. Alleen als ik iets te melden heb, doe ik dat. Dat is teleurstellend weinig, zo blijkt.

* *Waar zou u werken als u geen job in de media had?*

Op een eenzame mansardekamer, vier hoog. Ik zou er schrijven en naar de wolken kijken.